

20 år med DSKFNMs EUV

Skriftet er udarbejdet af nuværende og afgåede medlemmer af efteruddannelsesudvalget juni 2007

Annette Düsterdich, Jan Abrahamsen, Lise Falborg, Ole Hartling, Birger Hesse, Henrik Boel Jørgensen, Lis Larsen, Birte Lønborg-Jensen, Jann Mortensen, Ingelise Siegumfeldt og Niels Vinberg

Efteruddannelsesudvalget (EUV) har betydet meget, ikke blot ved at opfylde et stadigt voksende behov for efteruddannelse for Selskabets medlemmer, men også for vigtige sociale kontakter, som igen har fået stor betydning for specialets regionale udvikling i Danmark.

Det hele begyndte i 1988: Foruden egentlige videnskabelige møder med fremlæggelse af foredrag var Selskabet begyndt at arrangere workshops om fagets undersøgelser ofte med bidrag fra andre videnskabelige selskaber. Disse workshops sigtede på at gøre alle medlemmer bekendte med fagets undersøgelsesmetoder og nye initiativer hertil. I forvejen havde DSKFNM et kursusudvalg (KUV), som varetog uddannelse af fagets yngre læger. Et behov for differentiering af målgrupper for undervisningen inden for selskabets medlemsskare blev tydeligere, og især var der et stadigt stærkere ønske fra laborant- og sygeplejerskegruppen om mere efteruddannelse.

Omkring dette tidspunkt var selskabet kommet i gunstig betragtning i forbindelse med fondsgaver fra John og Birthe Meyer Fonden, og de klinisk fysiologisk/nuklearmedicinske afdelinger over hele landet fik en meget tiltrængt saltvandsindsprøjtning m.h.t. oprustning af apparaturet. (Det har betydet meget for fagets udvikling i Danmark, og det sås bl.a. afspejlet i statistikkerne over isotopforbruget.) Ansøgningerne til Fonden indsendtes til DSKFNM's bestyrelse (med formand Birger Hesse), som foretog en primær inddeling og oplistning til fonden. Dette lettede fondsbestyrelsens arbejde, og i det hele taget havde Selskabet stor goodwill hos fonden. En ansøgning om midler til efteruddannelse af fagets medlemmer nød også fremme, selv om den lå uden for de formål, som fonden sædvanligvis støttede. Et beløb på 100.000 kr. blev ansøgt og bevilget. Et tilsvarende beløb blev givet i 1996.

Dette satte for alvor gang i efteruddannelsesarbejdet. Det nu etablerede udvalg havde Ole Hartling som formand. De øvrige medlemmer var Liselotte Højgaard (samtidig medlem af KUV), Ingelise Siegumfeldt, Max Stubgaard og Niels Vinberg. Udvalgets formål blev defineret bredt, således at alle målgrupper blandt Selskabets medlemmer skulle tages i betragtning. Der indledtes med at etablere kurser for laboranter (nu bioanalytikere) og sygeplejersker.

Første kursus for denne målgruppe vest for Storebælt afholdtes i Vejle, hvor nyrernes anatomi og fysiologi samt nyreundersøgelser blev gennemgået. Et parallelt kursus gennemførtes nogle måneder senere i Aalborg. Nogenlunde samtidigt gennemførtes de første kurser øst for Storebælt. Det var fortrinsvis fagets egne læger, der varetog undervisningen, idet disse også deltog i parallelkurserne. Ofte var der også lokale kliniske undervisere fx i et kursus om kredsløbssygdomme en stedlig karkirurg.

Siden de første år er der på den måde gennemført ca. to dobbeltkurser om året både i vest og øst. Se oversigten over afholdte kurser.

Der blev fra starten lagt stor vægt på mulighed for et socialt samvær, hvilket både kursister og undervisere har haft glæde af. Det er siden ofte hørt, at denne kursusvirksomhed også på den måde har haft uvurderlig betydning for, at medlemmerne er blevet tømret sammen fagligt og socialt trods geografien. Der udveksledes under kurserne erfaringer, og det var fx langt lettere at tage kontakt til kolleger på den afdeling, man tidligere havde mødt.

Lægerne under uddannelse gennemgik såkaldte A-kurser, etableret i Sundhedsstyrelsens regi. KUV tog sig som nævnt af dette område. De færdiguddannede læger kunne savne kendskab til, hvad de yngre læger nu lærte, og der blev derfor fra EUV taget initiativ til "da capo-" eller "brush-up-kurser" arrangeret på den måde, at A-kursusledere af EUV blev opfordret til at gentage kurset kort efter det egentlige A-kursus – oftest i en kortere udgave, fx reduceret til en enkelt dag. Det betød, at kurset ikke skulle arrangeres fra grunden af EUV, og at underviserne allerede var forberedt. Det var ikke alle A-kurser, der egnede sig, og tilslutningen var i øvrigt noget svingende.

Ole Hartling afløstes efter 10 år af Jan Abrahamsen, som efterfulgtes af Bente Schaadt og siden af den nuværende formand Annette Düsterdich. I øvrigt har følgende i årenes løb været medlemmer af EUV: Liselotte Højgaard, Ingelise Siegumfeldt, Max Stubgaard, Niels Vinberg, Lisbeth Jensen, Birte Lønborg-Jensen, Birger Hesse, Kim Brinch, Jesper Mortensen, Lise Falborg, Lis Larsen, Henrik Boel Jørgensen og Jann Mortensen. I øjeblikket består udvalget af Annette Düsterdich, Lis Larsen, Lise Falborg, Henrik Boel Jørgensen og Jann Mortensen.

Udvalget smeltede i 2002 sammen med det såkaldte CME-udvalg (Continuous Medical Education), og der blev udarbejdet et fælles kommissorium. CME udvalget havde eksisteret en halv snes år, og skulle tage sig af indførelsen af formaliseret efteruddannelse af alle danske klinisk fysiologisk/nuklearmedicinske speciallæger. Første formand for dette CME-udvalg var Birger Hesse, som siden blev afløst af Jan Abrahamsen. Der var tale om et generelt, medicinsk, internationalt initiativ, som også Den Almindelige Danske Lægeforening gik varmt ind for og endog i det små støttede økonomisk. Der skulle beregnes og blev beregnet points for kurser, studierejser, kongresdeltagelse, ph.d. vejledning, ph.d.- og disputats-opposition m.m. Ideen var, at en speciallæge hvert år skulle erhverve sig et vist antal points. Som sædvanlig var DSKFNM i front, men CME-ideen slog ikke rigtig an i Danmark, indberetningerne fra speciallægerne om erhvervede CME-points udeblev, og til sidst opgav CME-udvalget og fusioneredes som nævnt med EUV. Således blev skilsmissen mellem lægernes og de andre faggruppers efteruddannelse ophævet eller - om man så må sige - ringen for specialets efteruddannelse blev sluttet.